

Mál nr. 3/2017
M og
vátryggingafélagið V v. ábyrgðartryggingar A.

Maður slasaðist við vinnu sína þegar stigi brotnaði undan honum 23.3.2016

Gögn.

1. Málskot móttakið 3.1.2017 ásamt fylgiskjölum nr.1-9
2. Bréf V dags. 23.1.2017 ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

M sem er starfsmaður A var sendur til að sinna verkefni á Fáskrúðsfirði. Til að vinna það verk, sem hann var sendur til að vinna, þurfti hann að fara upp á loft og notaði til þess tréstiga sem var til staðar í húsinu. Við verkið brotnaði stigin undan M og hann slasaðist á öxl og upphandlegg. M krefst skaðabóta og byggir á því að A vinnuveitandi hans sé skaðabótaskyldur vegna þess tjóns sem hann varð fyrir skv. sakarreglunni og reglunni um vinnuveitendaábyrgð og vísar til ákvæða laga nr. 46/1980 varðandi skyldur atvinnurekanda í tengslum við öryggi starfsmanna. M bendir á að hann hafi í umrætt sinn verið undir boðvaldi A. M byggir jafnframt á því að hann hafi í umrætt sinn verið staddur á vinnustað þegar slysið varð sbr. 41. gr. laga nr. 46/1980.

V hafnar bótaskyldu og segir A ekki hafa neinn umráðarétt yfir húsnæðinu þar sem M var að vinna og geti ekki borið ábyrgð á vanbúnaði stigans sem um ræðir. M hafi sjálfur tekið þá ákvörðun að nota umræddan stiga án þess að vera undir fyrirmælum frá A. A segist ekki hafa haft neitt forræði á staðnum. Slysið var ekki tilkynnt til Vinnueftirlitsins og segir A að það skipti ekki máli þar sem ekki sé ágreiningur um málavexti.

Álit.

M var sendur á verkstað af vinnuveitanda sínum A til að sinna störfum sem rafvirki og þurfti M að nota stiga til að komast upp á háaloft í húsnæðinu til að huga að raflögnum. Stiginn sem M notaði var í ólagi og brotnaði undan M. Skyldur vinnuveitanda skv. VI. kafla laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum lúta m.a. að því að tryggja að vinnustaður sé öruggur og aðstæður góðar. A hafði engan umráðarétt yfir húsnæðinu þar sem M var að vinna í umrætt sinn og bar því ekki ábyrgð á þeim aðstæðum sem þar voru fyrir hendi, t.d. hvað varðar öryggi starfsmanna þar eða þeim tækjum sem þar voru fyrir hendi og M tók sjálfur ákvörðun um að nota. Þar sem A hafði ekkert með aðstæður á vinnustað að gera og það var ákvörðun M sjálfs að nota umræddan stiga þá ber A ekki ábyrgð á líkamstjóni M.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík 21.2 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.